

rådet for de højere uddannelser og et underudvalg nedsat af dette beskæftiget sig med problemet vedrørende organisation og administration af uddannelsescentre.

Underudvalget understregede flere steder, at det intetsteds er fastsat, hvad et uddannelsescenter egentlig er. Man når heller ikke frem til en definition, men anfører (side 17 og 29 i betænkningen) en karakteristik af et uddannelsescenter som et miljø, der rummer:

- 1) Et stort og varieret udbud af videregående uddannelser inden for en koordineret struktur,
- 2) en alsidig og attraktiv forskningsvirksomhed og
- 3) fællesskab om en række servicefunktioner.

Man påpeger endvidere, at realiseringen af ideen bl. a. forudsætter, at uddannelserne, forskningen og serviceenhederne indpasses i en fælles organisatorisk og administrativ struktur.

Underudvalget understreger samtidig (side 59) behovet for en faglig samordning og prioritering på landsplan. Det foreslås derfor, at et centers forskellige faggrupper i budgetmæssige og faglige anliggender skal referere direkte til faglige organer på landsplan og ikke til centerledelsen.

Som en konsekvens af bl. a. indførelsen af de faglige organer på landsplan foreslår underudvalget en snævert sammensat centerledelse med repræsentanter for centrets faglige enheder (hoveduddannelsesområder) og et bredere sammensat repræsentantskab, hvori indgår repræsentanter for institutter og serviceenheder. Det foreslås endvidere, at der oprettes tværvidenskabelige institutter. For så vidt angår institutter og studienævn gøres disses problematik ikke til genstand for nærmere omtale, idet den ikke er forskellig fra problematikken andetsteds. Endelig foreslås oprettet en række serviceenheder, hvortil henføres bibliotekstjenesten, edb-centre, AV-centraler osv. Planlægningsrådet har i det store og hele kunnet tiltræde underudvalgets forslag.

Ministeriet kan tiltræde mange af de værdifulde tanker i betænkningen. Når man har valgt ikke at følge forslaget fuldt ud, har det flere årsager. Det virker ikke tiltrækkende at have en centerledelse, der er valgt af de styrende organer for hoveduddannelsesområderne, der igen skulle være valgt af ledelsen af institutterne. Afstanden fra vælger til ledelse bliver for lang, og man foretrækker i almindelighed direkte valg til alle organer med visse indskrænkninger af hensyn til funktionsdueligheden (de fødte medlemmer af konsistorium). Ministeriet er enig med planlægningsrådet i, at bibliotekstjenesten ved et uddannelsescenter er så væ-

sentligt, at der må sikres den en placering direkte i ledelsen.

Regeringens forslag.

Regeringens forslag til ny styrelseslov inddrager også universitetscentre og de højere læreanstalter under loven. Det er vanskeligt at finde en begrundelse for, at de højere læreanstalters styrelsesforhold ikke skulle fastlægges af lovgivningsmagten, når universiteternes styrelsesforhold er lovregulerede. Samtidig må det være rimeligt, at der ved en lov fastlægges fælles principielle retningslinier for samtlige højere uddannelsesinstitutioners ledelsesforhold. Det synes da også at være den tidligere regerings opfattelse, jfr. herved folketingstidende 1969-70, spalte 2593 og 3322. Forslaget er efter regeringens opfattelse samtidig så smidigt, at det kan tilpasses hver enkelt institutions særlige forhold og tradition.

Universitetscentre skal omfatte såvel uddannelser, der hidtil har været henlagt til universiteterne og de højere læreanstalter, som uddannelser, der har været henlagt til andre videregående uddannelsesinstitutioner. Dette forhold vil dog ikke være til hinder for, at universitetscentre styres efter reglerne i dette lovforslag. Lærere, der udelukkende underviser ved andre videregående uddannelser, og som ikke har forskningsforpligtelser, må således være stemmeberettigede og valgbare til de kollegiale organer på samme måde som de lærere, der har forskningsforpligtelse. Ansvar for de andre videregående uddannelser kan henlægges til studienævn på samme måde, som studienævn har ansvaret for universitets- og læreanstaltsuddannelser.

De højere uddannelsesinstitutioners formål.

Da samtlige højere læreanstalter under undervisningsministeriet vil blive omfattet af loven, er det nødvendigt at ophæve de styrelsesbestemmelser, som findes i lov nr. 177 af 7. juni 1958 om Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og lov nr. 50 af 25. februar 1963 om Danmarks Lærerhøjskole med senere ændringer.

Regeringen har overvejet helt at ophæve disse love. Der indgår imidlertid i lov om Danmarks Lærerhøjskole formålsbestemmelser og bestemmelser om uddannelsernes indhold og kompetence, der har været indgående behandlet i folketinget, og som det ikke vil være rimeligt at ophæve og erstatte af den meget generelle formålsformulering i dette lovforslags § 2, stk. 1. Derfor foreslås kun loven om Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole, styrelsesbestemmelsen i lov om Danmarks Lærerhøjskole, samt Universitetsstyrelsesloven ophævet,